

Môj tajný jednorozec

Sny sa plnia

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorožec

Sny sa plnia

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapmanová

Môj tajný jednorožec 2: Sny sa plnia – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

*Môj tajný
jednorozec*

Sny sa plnia

Môj tajný jednorozec

Sny sa plnia

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Written by Linda Chapman

Text copyright © Working Partners Ltd, 2002

Illustrations copyright © Biz Hull, 2002

Created by Working Partners Ltd, London W6 0QT

© Andrew Farley

Translation © Lucia Boszorádová, 2020

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1524-9

ISBN e-knihy 978-80-566-1548-5 (1. zverejnenie, 2020)

Pre Iolu – sny sa naozaj môžu
stať skutočnosťou.

Prvá kapitola

Už je takmer čas, Súdram,“ pošepala „Laura Fosterová sivému poníkovi stojacemu vedľa nej. Záhľadela sa na drobný fialový kvietok hviezdicovitého tvaru vo svojej dlani. Na každom lupienku sa leskla výrazná zlatistá škvrna. Dievčina kvietok zľahka pohľadila prstom. Poník prešľapoval na mieste a netrpezlivo jej strčil do ruky.

★ *Môj tajný jednorožec* ★

„Ešte pár minút,“ povedala a zdvihla zrak. Na túto chvíľu čakala celý deň. Slnko už takmer zapadlo.

Len čo sa celkom schovalo za hory, nad hlavami im zažiarila jasná hviezda.

Laura pocítila napätie. *Teraz!*

Začala jemne otrhávať lupene fialového kvietka a odriekala pritom tajné slová reverzného zaklínadla:

*Hviezda súmraku tajomná,
na nebi taká vzdialená,
nech tvoje svetlo dnes vzplanie
a splní tajné želanie:
nech opustený poník stratí sa
a na jednorožca zmení sa!*

Len čo vyslovila posledné slovo, zablysko sa fialové svetlo.

Poník zmizol, a keď vzápätí pozrela na oblohu, zbadala tam krúžiť snehobieleho jednorožca.

„Súmrak!“ zvolala radostne. Jednorozec prištal vedľa nej.

„Ahoj,“ pozdravil a položil jej hlavu na plece. Cítila jeho dych. Hoci jej Súmrakove slová v hlave zneli jasne, jeho ústa sa nehýbali. Spomenula si, čo jej povedal minulú noc, keď ho prvýkrát premenila: kým sa ho dotýka alebo drží vlas z jeho hrivy, môže ho počuť hovoriť.

Laura ho objala, a keď pozrela nadol, zistila, že v dlani ešte stále zvierajú fialové lupene. „Veď som ich nepustila na zem,“ začudovala sa.

Súmrak pohodil striebornou hrivou. „To ani nemusíš. Lupene mesačného kvetu potrebujú len pri *prvom* vyrieknutí zaklínadla. Rovnako aj svit Hviezdy súmraku. Teraz stačí už len povedať čarovné zaklínadlo.“ Kopytom nedočkavo rozhrabol trávu. „No tak, Laura, poďme si zalietat.“

Nemusel ju prehovárať. Hneď sa mu vyšvihla na chrbát.

Jednorožec sa vzniesol a Laura sa od radosti rozosmiala. Pevne sa držala jeho dlhej hrivy a vo vlasoch jej svišťal vietor.

„Už sa zlepšujem,“ vyhlásil Súrak, krúžiac vo vzduchu.

„To rozhodne!“ súhlasilo dievčatko.

Deň predtým bol Súrakov let ešte veľmi nemotorný a Laura bola naozaj veľmi rada, že ju pred pádom chránila špeciálna mágia jednorožcov.

Hľadela dole na polia a lesy pod nimi.

„Podme preskakovať medzi vrcholkami stromov,“ navrhol Súrak.

„Dobre,“ súhlasila, „no nemôžem ostať vonku príliš dlho, inak sa mama s ockom začnú čudovať, kde som.“